

Lumina lumii în lumina lunii

Constanța Buzea

Nu râd pentru că nu știu să mă joc.
Deruta noastră o îngână unii.
De propriul glas sunt umiliți păunii.
Mai bine tac decât să-i mai provoc.

Să fim absenți cum se prefac nebunii,
S-avem în viață și acest noroc.
Aș vrea să nu ne chinuie deloc
Lumina lumii în lumina lunii.

Aș vrea să-i fac iubirii noastre loc
Pe-o stea sub care au vorbit străbunii.
Cer păstrător al vocilor, adu-ni-i,
Să ne înghețe și să ne dea foc!

Aș vrea să nu ne temem de mijloc,
Iluzia să țină loc minunii,
Să fii uimit, că nu vreau să mă rog
Lumina lumii în lumina lunii.